

॥ तैत्तिरीय आरण्यकम् ॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

ॐ नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम
ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते
करोमि॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

सह वै देवानां चासुराणां च यज्ञौ प्रततावास्तां
वयं स्वर्गं लोकमेष्यामो वयमेष्याम इति तेऽसुराः
सन्नह्य सहसैवाचरन् ब्रह्मचर्येण तपसैव देवास्तेऽसुरा
अमुह्युस्ते न प्राजानुस्ते पराऽभवन्ते न स्वर्गं
लोकमायन् प्रसृतेन वै यज्ञेन देवाः स्वर्गं लोकमायन्
प्रसृतेनासुरान् पराभावयन् प्रसृतो ह वै यज्ञोपवीतिनो
यज्ञोऽप्रसृतोऽनुपवीतिनो यत्किं च ब्राह्मणो यज्ञोपवीत्यधीते
यजत एव तत्तस्माद्यज्ञोपवीत्येवाधीयीत याजयेद्यजत वा
यज्ञस्य प्रसृत्या अजिनं वासो वा दक्षिणत उपवीय दक्षिणं
बाहुमुद्धरतेऽव धत्ते सव्यमिति यज्ञोपवीतमेतदेव विपरीतं
प्राचीनावीतं संवीतं मानुषम्॥१॥ _____[१]

रक्षांसि ह वा पुरोऽनुवाके तपोग्रमतिष्ठन्त तान्
प्रजापतिर्वरेणोपामन्त्रयत् तानि वरमवृणीताऽऽदित्यो
नो योद्धा इति तान् प्रजापतिरब्रवीद्योधयध्वमिति
तस्मादुत्तिष्ठन्तं ह वा तानि रक्षांस्यदित्यं योधयन्ति
यावदस्तमन्वगात्तानि ह वा एतानि रक्षांसि गायत्रिया-

ऽभि॑मन्त्रि॒तेना॒म्भ॑सा शा॒म्यन्ति॒ तदु॑ ह वा ए॒ते ब्र॑ह्मवा॒दिनः॑
 पूर्वा॑भि॒मुखाः स॒न्ध्याया॑ गाय॒त्रिया॑ऽभि॒मन्त्रि॒ता आप॑ ऊ॒र्ध्वं
 वि॒क्षिप॑न्ति॒ ता ए॒ता आपो॑ व॒ज्रीभू॑त्वा ता॒नि रक्षा॑सि
 म॒न्देहा॑रुणे द्वी॒पे प्र॑क्षिपन्ति॒ यत्प्र॑दक्षिणं प्र॒क्रम॑न्ति॒ तेन॑
 पा॒प्मान॑मव॒धून्वन्त्यु॒द्यन्त॑मस्तं॒ यन्त॑म् आदि॒त्यम॑भि॒ध्याय॑न्
 कुर्वन् ब्रा॑ह्म॒णो वि॒द्वान्त्सक॑लं भ॒द्रम॑श्रुते॒ऽसावा॑दि॒त्यो ब्र॒ह्मेति॑
 ब्रह्मै॒व सन् ब्र॑ह्मा॒प्येति॑ य ए॒वं वेद॑॥ २॥ _____ [२]

यद्वै॒वा दे॒वहे॑ळ॒नं दे॒वांस॑श्चकृ॒मा व॒यम्। आदि॑त्या॒स्तस्मा॑न्मा
 मु॒श्चत॑र्तस्य॒र्तेन॑ मा॒मि॒त। दे॒वा जी॒वनका॑म्या यद्वा॒चाऽनृ॑त॒-
 मूदि॑म। तस्मा॑न्न इ॒ह मु॑श्चत॒ विश्वे॑ दे॒वाः स॒जोष॑सः। ऋ॒तेन॑
 द्यावा॑पृथि॒वी ऋ॒तेन॑ त्व॒ सं॒रस्व॑ति। कृ॒तान्नः॑ पा॒ह्येन॑सो॒ यत्किं
 चानृ॑तमूदि॒म। इन्द्रा॑ग्नी मि॒त्रावरु॑णौ सोमो॑ धा॒ता बृ॒हस्प॑तिः।
 ते नो॑ मु॒श्चन्त्वेन॑सो॒ यदन्य॑कृ॒तमा॑रि॒म। स॒जात॑श॒सादु॑त
 जा॑मि॒शसा॑ज्याय॒सः श॒सादु॑त वा॒ कनी॑यसः। अना॑धृष्टं
 दे॒वकृ॑तं॒ यदे॒नस्त॑स्मा॒त् त्वम॑स्मा॒ज्जात॑वेदो मुमु॒ग्धि॥ ३॥

यद्वा॒चा यन्म॑न॒सा बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑म॒ष्टीव॑द्वा॒ शिश्रै॑र्यद॒नृतं॑
 चकृ॒मा व॒यम्। अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॒देन॑सो॒ गार्ह॑पत्यः प्रमु॑श्चतु
 चकृ॒म या॒नि दु॒ष्कृ॒ता। येन॑ त्रि॒तो अ॑र्ण॒वान्निर्ब॑भूव॒ येन॑
 सूर्य॑ तम॒सो निर्मु॑मोच। येनेन्द्रो॒ विश्वा॑ अज॒हाद॑रा॒तीस्तेना॑हं
 ज्योति॑षा॒ ज्योति॑रान॒शान॑ आ॒क्षि। यत्कु॑सी॒दम॑प्र॒तीत्तं॑ मये॒ह
 येन॑ य॒मस्य॑ नि॒धिना॑ चरा॒मि। ए॒तत्तद॑ग्रे अ॒नृ॒णो भ॑वामि॒

जीवन्नेव प्रति तत्तै दधामि। यन्मयि माता यदा पिपेष
 यदन्तरिक्षं यदाशसातिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता
 यदाप इमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो
 अग्ने त्वमग्ने अयासि॥४॥ _____[३]

यददीव्यन्नृणमहं बभूवादिथ्सन्वा सञ्जगर जनैभ्यः।
 अग्निर्मा तस्मादिन्द्रश्च संविदानौ प्रमुञ्चताम्। यद्धस्ताभ्यां
 चक्र किल्बिषाण्यक्षाणां वग्नुमुपजिघ्रमानः। उग्रं पश्या
 च राष्ट्रभृच्च तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि। उग्रं पश्ये
 राष्ट्रभृत्किल्बिषाणि यदक्षवृत्तमनुदत्तमेतत्। नेत्रं ऋणानृणव
 इत्थ्समानो यमस्य लोके अधिरञ्जुराय। अव ते हेळ
 उदुत्तममिमं मे वरुण तत्त्वा यामि त्वं नो अग्ने स त्वं
 नो अग्ने। सङ्कुसुको विकुसुको निर्ऋथो यश्च निस्वनः।
 तेऽ(१)स्मद्यक्षमनागसो दूरादूरमचीचतम्। निर्यक्षमचीचते
 कृत्यां निर्ऋतिं च। तेन योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै तमस्मै
 प्रसुवामसि। दुःशः५सानुशः५साभ्यां घणेनानुघणेन च।
 तेनान्योऽ(१)स्मथ्समृच्छातै तमस्मै प्रसुवामसि। सं वर्चसा
 पर्यसा सन्तनूभिरगन्महि मनसा स५ शिवेन। त्वष्टा नो
 अत्र विदधातु रायोऽनुमार्ष्टु तन्वो(१) यद्विलिष्टम्॥५॥—[४]

आयुष्टे विश्वतो दधदयमग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयाति
 परायक्ष्मं सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने हविषो जुषाणो

घृतप्रतीको घृतयोनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं
 पितेवं पुत्रमभिरक्षतादिमम्। इममग्न आयुषे वर्चसे कृधि
 तिग्ममोजो वरुण सः शिंशाधि। मातेवास्मा अदिते शर्म
 यच्छ विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्। अग्न आयूँषि पवस्
 आ सुवोर्जमिषं च नः। आरे बाधस्व दुच्छुनाम्। अग्ने पवस्व
 स्वपा अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। दधद्रयिं मयि पोषम्॥६॥

अग्निर्ऋषिः पवमानः पाञ्चजन्यः पुरोहितः। तमीमहे
 महागयम्। अग्ने जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो
 नुदस्व। अस्मे दीदिहि सुमना अहेळञ्छर्मन्ते स्याम त्रिवरूथ
 उद्भौ। सहसा जातान्प्रणुदा नः सपत्नान्प्रत्यजाताञ्जातवेदो
 नुदस्व। अधि नो ब्रूहि सुमनस्यमानो वयं स्याम
 प्रणुदा नः सपत्नान्। अग्ने यो नोऽभितो जनो वृको वारो
 जिघांसति। तांस्त्वं वृत्रहं जहि वस्वस्मभ्यमाभर। अग्ने
 यो नोऽभिदासंति समानो यश्च निष्ठ्यः। तं वयं समिधं
 कृत्वा तुभ्यमग्नेऽपि दध्मसि॥७॥

यो नः शपादशपतो यश्च नः शपंतः शपात्। उषाश्च
 तस्मै निम्नुक् सर्वं पापं समूहताम्। यो नः सपत्नो
 यो रणो मर्तोऽभिदासंति देवाः। इध्मस्येव प्रक्षायंतो
 मा तस्योच्छैषि किं चन। यो मां द्वेष्टि जातवेदो यं
 चाहं द्वेष्मि यश्च माम्। सर्वाँस्तानग्ने सन्दह याँश्चाहं

द्वेष्मि॒ ये च॒ माम्। यो अ॒स्मभ्य॑मरातीयाद्यश्च॑ नो॒ द्वेष॑ते
 जनः॑। निन्दा॒द्यो अ॒स्मान्दि॒प्साच्च॑ सर्वा॑ऽस्तान्म॑ष्म॒षा कुरु॑।
 स॑श्शितं मे॒ ब्रह्म॒ स॑श्शितं वीर्या॑(१)म्बलम्। स॑श्शितं क्षत्रं
 मे॒ जिष्णु॒ यस्या॒हमस्मि॑ पुरोहितः। उदे॑षां बा॒हू अ॑तिर॒मुद्वर्चो॑
 अथो॒ बलम्। क्षि॒णोमि॒ ब्रह्म॑णा॒ऽमित्रा॑नु॒न्नयामि॒ स्वा(१)म्
 अ॒हम्। पुन॑र्मनः॒ पुन॑रायु॒र्म आगा॑त्पुन॒श्चक्षुः॒ पुनः॒ श्रोत्रं॑ म्
 आगा॑त्पुनः॒ प्राणः॒ पुन॑राकू॒तं म् आगा॑त्पुन॒श्चित्तं॑ पुन॒राधी॑तं
 म् आगा॑त्। वै॒श्वान॒रो मेऽद॑ब्धस्तनू॒पा अव॑बाधतां दुरि॒तानि॑
 वि॒श्वो॑॥८॥

[५]

वै॒श्वान॒राय॒ प्रति॑वेदयामो॒ यदी॑नृण॑ स॒ङ्गरो॑ दे॒वता॑सु। स
 ए॒तान्पाशा॑न् प्र॒मुच॑न् प्रवे॒द स नो॑ मुश्चातु दुरि॒तादव॑द्यात्।
 वै॒श्वान॒रः प॑व॒यान्नः॒ प॒वित्रै॑र्य॒त्सङ्ग॑रम॒भिधा॑वा॒म्याशाम्।
 अना॑जान॒न्मन॑सा॒ याच॑मानो॒ यदत्रै॑नो॒ अव॒ तत्सु॑वामि।
 अ॒मी ये सु॑भर्गे दि॒वि वि॒चृतौ॑ नाम॒ तार॑के। प्रे॒हामृ॑तस्य
 यच्छ॑तामे॒तद्वद्ध॑क॒मोच॑नम्। वि॒जिही॑र्ष्व लो॒कान्कृ॑धि
 ब॒न्धान्मु॑श्चासि॒ बद्ध॑कम्। योने॑रिव॒ प्रच्यु॑तो॒ गर्भः॑ सर्वा॑न्
 प॒थो अ॑नुष्व। स प्र॒जान॑न्प्रति॒गृणी॑त वि॒द्वान्प्र॒जाप॑तिः
 प्रथ॑मजा ऋ॒तस्य॑। अ॒स्माभि॑र्दत्तं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑दच्छि॒त्रं
 तन्तु॑मनु॒सञ्चरे॑म॥९॥

त॒तं तन्तु॑मन्वे॒के अनु॑ सञ्च॑रन्ति॒ येषां॑ द॒त्तं पि॒त्र्यमा॑यनवत्।
 अ॒ब॒न्ध्वे॒के द॑द॒तः प्र॑यच्छा॒दातुं॑ चेच्छ॒क्रवा॑ऽसः॒ स्वर्ग॑ ए॒षाम्।

आर॑भे॒थाम॒नु स॒र॑भे॒थाः समा॑नं पन्था॑मवथो घृ॒तेन॑। यद्वा॑
 पूर्तं॑ परि॑विष्टं॒ यद॒ग्नौ तस्मै॑ गोत्रा॑येह जाया॑पती स॒र॑भे॒थाम्।
 यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॒त द्यां यन्मा॒तरं पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म।
 अ॒ग्निर्मा॑ तस्मा॑देन॑सो गा॒रुह॑पत्य॒ उन्नो॑ नेषद्दुरि॒ता या॒नि
 च॒कृम॑। भूमि॑र्मा॒ताऽदि॑तिर्नो ज॒नित्रं॑ भ्रा॒ताऽन्तरि॑क्षम॒भिश॑स्त
 ए॒नः। द्यौर्नः॑ पि॒ता पि॑तृयाच्छं भ॑वासि जा॒मि मि॒त्वा मा
 वि॑वि॒धिसि॑ लो॒कात्। यत्र॑ सु॒हार्दः सु॒कृतो॑ मद॑न्ते वि॒हाय॑ रोगं
 त॒न्वा(१)॑ऽ स्वाया॑म्। अ॒श्लो॒णाङ्गैर॑हु॒ताः स्व॒र्गे तत्र॑ पश्ये॒म
 पि॒तरं॑ च पु॒त्रम्। यद॒न्नम॑द्यन्ते॒न दे॒वा दा॑स्यन्नदा॑स्यन्नु॒त
 वा॑ करि॒ष्यन्। यद्दे॒वानां॑ चक्षु॒ष्यागो॑ अ॒स्ति यदे॒व किं
 च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑ तस्मा॑दनृ॒णं कृ॑णोतु। यद॒न्नम॑ग्निं
 बहु॒धा वि॑रू॒पं वा॒सो हि॑र॒ण्यमु॒त गा॒मजा॑मवि॒म। यद्दे॒वानां॑
 चक्षु॒ष्यागो॑ अ॒स्ति यदे॒व किं च॑ प्रतिज॒ग्राह॑म॒ग्निर्मा॑
 तस्मा॑दनृ॒णं कृ॑णोतु। यन्मया॑ मन॑सा वा॒चा कृ॑तमे॒नः
 कदा॑चन। सर्व॑स्मा॑त्तस्मा॑न्मेळि॒तो मो॒ग्धि त्व॑ हि वे॒त्थ
 यथा॑त॒थम्॥१०॥

[६]

वा॒तर॑शना ह॒ वा ऋ॒षयः॑ श्रम॑णा ऊ॒र्ध्वम॑न्थि॒नो
 ब॑भूवु॒स्तानृ॑षयो॒ऽर्थमा॑य॒ऽस्ते नि॒लाय॑मचर॒ऽस्तेऽनु॑प्रविशुः
 कू॒श्मा॒ण्डानि॑ ता॒ऽस्तेष्व॑न्वि॒न्दच्छ्रद्धया॑ च॒ तप॑सा च॒
 तानृ॑षयो॒ऽब्रु॒वन्क॒था नि॒लायं॑ चर॒थेति॑ त ऋ॒षी॑नब्रुव॒न्नमो॑
 वो॒ऽस्तु भ॒गव॑न्तो॒ऽस्मिन्धा॑मि॒ केन॑ वः स॒पर्या॑मेति॒

तानृषयोऽब्रुवन्पवित्रं नो ब्रूत येनारेपसः स्यामेति त
 एतानि सूक्तान्यपश्यन् यद्देवा देवहेळनं यददीव्यवृणमहं
 बभूवाऽऽयुष्टे विश्वतो दधदित्येतैराज्यं जुहुत वैश्वानराय
 प्रतिवेदयाम् इत्युपतिष्ठत् यदर्वाचीनमेनो भ्रूणहत्याया-
 स्तस्मान्मोक्ष्यध्व इति त एतैरजुहवुस्तेऽरेपसो-
 ऽभवन्कर्मादिष्वेतैर्जुहुयात्पूतो देवलोकान्धसमंश्रुते॥११॥[७]

कूश्माण्डैर्जुहुयाद्योऽपूत इव मन्येत यथा स्तेनो यथा
 भ्रूणहैवमेष भवति योऽयोनौ रेतः सिञ्चति यदर्वाचीनमेनो
 भ्रूणहत्यायास्तस्मान्मुच्यते यावदेनो दीक्षामुपैति दीक्षित
 एतैः संतति जुहोति संवत्सरं दीक्षितो भवति
 संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते मासं दीक्षितो भवति
 यो मासः स संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते
 चतुर्विंशतिः रात्रीर्दीक्षितो भवति चतुर्विंशतिरर्धमासाः
 संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते द्वादश रात्रीर्दीक्षितो
 भवति द्वादश मासाः संवत्सरः संवत्सरादेवाऽऽत्मानं
 पुनीते षड्रात्रीर्दीक्षितो भवति षड्वा ऋतवः संवत्सरः
 संवत्सरादेवाऽऽत्मानं पुनीते तिस्रो रात्रीर्दीक्षितो भवति
 त्रिपदा गायत्री गायत्रिया एवाऽऽत्मानं पुनीते न
 मासमंश्रीयान्न स्त्रियमुपैयान्नोपर्यासीत् जुगुप्सेतानृतात्पयो
 ब्राह्मणस्य व्रतं यवागू राजन्यस्याऽऽमिक्षा वैश्यस्याथो

सौम्येप्यध्वर एतद्वृतं ब्रूयाद्यदि मन्येतोपदस्यामीत्योदनं
धानाः सक्तून् घृतमित्यनुव्रतयेदात्मनोऽनुपदासाय॥१२॥

[८]

अजान् ह वै पृथ्वींस्तपस्यमानान् ब्रह्म स्वयम्भ्वभ्यानर्षत्त
ऋषयोऽभवन्तदृषीणामृषित्वं तां देवतामुपातिष्ठन्त
यज्ञकामास्त एतं ब्रह्मयज्ञमपश्यन्तमाहरन्तेनायजन्त
यदृचोऽध्यगीषत् ताः पर्याहुतयो देवानामभवन् यद्यजूंषि
घृताहुतयो यथ्सामानि सोमाहुतयो यदथर्वाङ्गिरसो
मध्वाहुतयो यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
नाराशंसीर्मदाहुतयो देवानामभवन्ताभिः क्षुधं पाप्मानम-
पाघ्नन्नपहतपाप्मानो देवाः स्वर्गं लोकमायन् ब्रह्मणः
सायुज्यमृषयोऽगच्छन्॥१३॥

[९]

पञ्च वा एते महायज्ञाः सन्ति प्रतायन्ते सन्ति सन्तिष्ठन्ते
देवयज्ञः पितृयज्ञो भूतयज्ञो मनुष्ययज्ञो ब्रह्मयज्ञ इति
यदग्नौ जुहोत्यपि समिधं तद्देवयज्ञः सन्तिष्ठते यत्पितृभ्यः
स्वधा करोत्यप्यपस्तपितृयज्ञः सन्तिष्ठते यद्धूतेभ्यो बलिं
हरति तद्धूतयज्ञः सन्तिष्ठते यद्वाह्मणेभ्योऽन्नं ददाति
तन्मनुष्ययज्ञः सन्तिष्ठते यथस्वाध्यायमधीयीतैकामप्यृचं
यजुः सामं वा तद्ब्रह्मयज्ञः सन्तिष्ठते यदृचोऽधीते पर्यसः
कूल्या अस्य पितृन्स्वधा अभिवहन्ति यद्यजूंषि घृतस्य
कूल्या यथ्सामानि सोमं एभ्यः पवते यदथर्वाङ्गिरसो

मधोः कूल्या यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराश॑सीर्मेदसः कूल्या अस्य पितृन्ध्वधा अभिवहन्ति
 यदृचोऽधीते पय आहुतिभिरेव तद्देवाः स्तर्पयति यद्यजूंषि
 घृताहुतिभिर्यत्सामानि सोमाहुतिभिर्यदथर्वाङ्गिरसो मध्वा-
 हुतिभिर्यद्वाह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराश॑सीर्मेदाहुतिभिरेव तद्देवाः स्तर्पयति त एनं तृप्ता
 आयुषा तेजसा वर्चसा श्रिया यशसा ब्रह्मवर्चसेनान्नाद्येन च
 तर्पयन्ति ॥ १४ ॥ [१०]

ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्यमाणः प्राच्यां दिशि ग्रामादच्छदिर्दर्श उदीच्यां
 प्रागुदीच्यां वोदित आदित्ये दक्षिणत उपवीयोपविश्य
 हस्ताववनिज्य त्रिराचामेद्विः परिमृज्य सकृदुपस्पृश्य
 शिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभ्य यत्रिराचामिति
 तेन ऋचः प्रीणाति यद्विः परिमृजति तेन यजूंषि
 यत्सकृदुपस्पृशति तेन सामानि यत्सव्यं पाणिं पादौ
 प्रोक्षति यच्छिरश्चक्षुषी नासिके श्रोत्रे हृदयमालभते
 तेनार्थर्वाङ्गिरसो ब्राह्मणानीतिहासान् पुराणानि कल्पान्गाथा
 नाराश॑सीः प्रीणाति दर्भाणां महदुपस्तीर्योपस्थं कृत्वा
 प्राडासीनः स्वाध्यायमधीयीतापां वा एष ओषधीनां रसो
 यद्दर्भाः सरसमेव ब्रह्म कुरुते दक्षिणोत्तरौ पाणी पादौ कृत्वा
 सपवित्रावोमिति प्रतिपद्यत एतद्वै यजुस्त्रयीं विद्यां प्रत्येषा
 वागेतत्परममक्षरं तदेतदृचाभ्युक्तमृचो अक्षरे परमे व्योमन्

यस्मिन्देवा अधि विश्वे निषेदुर्यस्तन्न वेद किमृचा करिष्यति
 य इत्तद्विदुस्त इमे समांसत इति त्रीनेव प्रायुङ्क्त भूर्भुवः
 स्वरित्याहैतद्वै वाचः सत्यं यदेव वाचः सत्यं तत्प्रायुङ्क्ताथ
 सावित्रीं गायत्रीं त्रिरन्वाह पच्छोऽर्धर्चशोऽनवान् सविता
 श्रियः प्रसविता श्रियमेवाऽऽप्रोत्यथो प्रज्ञातयैव प्रतिपदा
 छन्दांसि प्रतिपद्यते॥१५॥ ————— [११]

ग्रामे मनसा स्वाध्यायमधीयीत दिवा नक्तं वेति ह
 स्माऽऽह शौच आह्वेय उतारण्येऽबलं उत वाचोत तिष्ठन्नुत
 ब्रजन्नुताऽऽसीन उत शयानोऽधीयीतैव स्वाध्यायं तपस्वी
 पुण्यो भवति य एवं विद्वान्स्वाध्यायमधीते नमो ब्रह्मणे
 नमो अस्त्वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे
 नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥१६॥ — [१२]

मध्यन्दिने प्रबलमधीयीतासौ खलु वावैष आदित्यो
 यद्ब्राह्मणस्तस्मात्तर्हि तेऽक्षिणं तपति तदेषाभ्युक्ता।
 चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः। आऽप्रा
 द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगत्तस्थुषश्चेति
 स वा एष यज्ञः सद्यः प्रतायते सद्यः सन्तिष्ठते तस्य
 प्राक् सायमवभृथो नमो ब्रह्मणे इति परिधानीयां
 त्रिरन्वाहाप उपस्पृश्य गृहानेति ततो यत्किं च ददाति सा
 दक्षिणा॥१७॥ ————— [१३]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य मेघो हविर्धानं विद्युदग्निर्वरुषं

हविः स्तनयिष्वर्षद्धारो यदवस्फूर्जति सोऽनुवषद्धारो
वायुरात्माऽमावास्यां स्विष्टकृद्य एवं विद्वान्मेघे वर्षति
विद्योतमाने स्तनयत्यवस्फूर्जति पवमाने वायावमावास्यायाः
स्वाध्यायमधीते तप एव तत्तप्यते तपो हि स्वाध्याय इत्युत्तमं
नाकः रोहत्युत्तमः समानानां भवति यावन्तः ह वा इमां
वित्तस्य पूर्णां ददथ्स्वर्गं लोकं जयति तावन्तं लोकं जयति
भूयाः सं चाक्षय्यं चाप पुनर्मृत्युं जयति ब्रह्मणः सायुज्यं
गच्छति ॥ १८ ॥ _____ [१४]

तस्य वा एतस्य यज्ञस्य द्वावनध्यायौ यदात्माऽशुचिर्यद्देशः
समृद्धिर्देवतानि य एवं विद्वान्महारात्र उषस्युदिते
व्रजः स्तिष्ठन्नासीनः शयानोऽरण्ये ग्रामे वा यावत्तरसः
स्वाध्यायमधीते सर्वल्लोकाञ्जयति सर्वल्लोकाननृणोऽनु-
सञ्चरति तदेषाभ्युक्ता। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिन्-
स्तृतीये लोके अनृणाः स्याम। ये देवयाना उत पितृयाणाः
सर्वान्पथो अनृणा आक्षीयेमेत्यग्निं वै जातं पाप्मा जग्राह
तं देवा आहुतीभिः पाप्मानमपाघ्नन्नाहुतीनां यज्ञेन यज्ञस्य
दक्षिणाभिर्दक्षिणानां ब्राह्मणेन ब्राह्मणस्य छन्दोभिश्छन्दसाः
स्वाध्यायेनापहतपाप्मा स्वाध्यायो देवपवित्रं वा एतत्तं
योऽनूत्सृजत्यभागो वाचि भवत्यभागो नाके तदेषाभ्युक्ता।
यस्तित्याजं सखिविदः सखायं न तस्य वाच्यपि भागो
अस्ति। यदीः शृणोत्यलकः शृणोति न हि प्रवेद सुकृतस्य

पन्थामिति तस्मात्स्वाध्यायोऽध्यैतव्यो यं यं क्रतुमधीते
 तेन तेनास्येष्टं भवत्यग्नेर्वायोरादित्यस्य सायुज्यं गच्छति
 तदेषाऽभ्युक्ता। ये अर्वाङ्मुत वा पुराणे वेदं विद्वांसमभितो
 वदन्त्यादित्यमेव ते परिवदन्ति सर्वे अग्निं द्वितीयं
 तृतीयं च ह॒समिति यावतीर्वै देवतास्ताः सर्वा वेदविदिं
 ब्राह्मणे वसन्ति तस्माद्ब्राह्मणेभ्यो वेदविद्भ्यो दिवे दिवे
 नमस्कुर्यान्नाश्लीलं कीर्तयेदेता एव देवताः प्रीणाति॥१९॥
 —[१५]

रिच्यत इव वा एष प्रेव रिच्यते यो याजयति प्रति
 वा गृह्णाति याजयित्वा प्रतिगृह्य वाऽनश्नन्निः स्वाध्यायं
 वेदमधीयीत त्रिरात्रं वा सावित्रीं गायत्रीमन्वातिरेचयति वरो
 दक्षिणा वरेणैव वरं स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२०॥ —[१६]

दुहे ह वा एष छन्दांसि यो याजयति स
 येन यज्ञक्रतुना याजयेत्सोऽरण्यं परेत्य शुचौ देशे
 स्वाध्यायमेवैनमधीयन्नासीत तस्यानशनं दीक्षा स्थानमुपसद
 आसनं सुत्या वाग्जुहूर्मन उपभृद्धृतिर्ध्रुवा प्राणो हविः
 सामाध्वर्युः स वा एष यज्ञः प्राणदक्षिणोऽनन्तदक्षिणः
 समृद्धतरः॥२१॥ —[१७]

कृतिधावकीर्णी प्रविशति चतुर्थेत्याहुर्ब्रह्मवादिनो मरुतः
 प्राणैरिन्द्रं बलेन बृहस्पतिं ब्रह्मवर्चसेनाग्निमेवेतरेण सर्वेण
 तस्यैतां प्रायश्चित्तिं विदां चकार सुदेवः काश्यपो यो

ब्रह्मचार्यवकिरेदमावास्याया५ रात्र्यामग्निं प्रणीयोपसमाधाय
 द्विराज्यस्योपघातं जुहोति कामावकीर्णोऽस्म्यवकीर्णोऽस्मि
 काम कामाय स्वाहा कामाभिद्रुग्धोऽस्म्यभिद्रुग्धोऽस्मि काम
 कामाय स्वाहेत्यमृतं वा आज्यममृतमेवाऽऽत्मन्यत्ते
 हुत्वा प्रयताञ्जलिः कवातिर्यङ्मुग्निमभिमन्त्रयेत् सं
 माऽऽसिञ्चन्तु मरुतः समिन्द्रः सं बृहस्पतिः। सं
 माऽयमग्निः सिञ्चत्वायुषा च बलेन चाऽऽयुष्मन्तं करोत
 मेति प्रति हास्मै मरुतः प्राणान्दधति प्रतीन्द्रो बलं
 प्रति बृहस्पतिर्ब्रह्मवर्चसं प्रत्यग्निरितरथ्सर्व५ सर्वतनुर्भूत्वा
 सर्वमायुरेति त्रिरभिमन्त्रयेत् त्रिषत्या हि देवा योऽपूत
 इव मन्येत स इत्थं जुहुयादित्थमभिमन्त्रयेत् पुनीत
 एवाऽऽत्मानमायुरेवाऽऽत्मन्यत्ते वरो दक्षिणा वरेणैव वरः
 स्पृणोत्यात्मा हि वरः॥२२॥ —————[१८]

भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये स्वः प्रपद्ये भूर्भुवः स्वः प्रपद्ये ब्रह्म
 प्रपद्ये ब्रह्मकोशं प्रपद्येऽमृतं प्रपद्येऽमृतकोशं प्रपद्ये चतुर्जालं
 ब्रह्मकोशं यं मृत्युर्नावपश्यति तं प्रपद्ये देवान् प्रपद्ये देवपुरं
 प्रपद्ये परीवृतो वरीवृतो ब्रह्मणा वर्मणाऽहं तेजसा कश्यपस्य
 यस्मै नमस्तच्छिरो धर्मो मूर्धानं ब्रह्मोत्तरा हनुर्यज्ञोऽधरा
 विष्णुरहृदयः संवत्सरः प्रजननमश्विनौ पूर्वपादावत्रिर्मध्य
 मित्रावरुणावपरपादावग्निः पुच्छस्य प्रथमं काण्डं तत
 इन्द्रस्ततः प्रजापतिरभयं चतुर्थं स वा एष दिव्यः शांकरः

शिशुमारस्त॑ ह॒ य ए॒वं वेदा॑प॒ पुन॑र्मृत्युं ज॒यति॒ जय॑ति
 स्व॒र्गं लो॒कं ना॒ध्वनि॒ प्रमी॑यते॒ नाप्सु॑ प्रमी॑यते॒ नाग्नौ॑ प्रमी॑यते॒
 ना॒न॒प॒त्यः प्रमी॑यते॒ ल॒घ्वान्नो॑ भवति॒ ध्रु॒वस्त्वम॑सि॒ ध्रु॒वस्य॑
 क्षि॑तमसि॒ त्वं भू॒ताना॑मधि॒पति॑रसि॒ त्वं भू॒ताना॑ः॒ श्रेष्ठो॑ऽसि॒
 त्वां भू॒तान्यु॑प॒ पर्या॑वर्तन्ते॒ नम॑स्ते॒ नमः॒ सर्वं॑ ते॒ नमो॒ नमः॑
 शिशु॑कुमाराय॒ नमः॑ ॥ २३ ॥ _____ [१९]

नमः॒ प्रा॒च्यै दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒
 नमो॒ नमो॒ दक्षि॑णायै दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑
 प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॒ नमः॒ प्रती॑च्यै दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑
 ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॒ नम॒ उदी॑च्यै दि॒शे याश्च॑
 दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॒ नम॒ ऊ॒र्ध्वायै॑ दि॒शे
 याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॒ नमो॑ऽध॒रायै॑
 दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒ नमो॒
 नमो॑ऽवा॒न्त॒रायै॑ दि॒शे याश्च॑ दे॒वता॑ ए॒तस्यां॑ प्र॒ति॒व॒स॒न्त्ये॒ताभ्य॑श्च॒
 नमो॒ नमो॒ गङ्गा॑यमु॒नयो॑र्मध्ये॒ ये व॑स॒न्ति ते मे॑ प्रस॒न्नात्मा॑नश्चिरं
 जी॒वितं॑ वर्ध॒यन्ति॒ नमो॒ गङ्गा॑यमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमो॒ नमो॑
 गङ्गा॑यमु॒नयो॑र्मुनि॒भ्यश्च॒ नमः॑ ॥ २४ ॥ _____ [२०]

ॐ नमो॒ ब्रह्म॑णे॒ नमो॑ अ॒स्त्व॒ग्नये॒ नमः॑ पृथि॒व्यै नम॑
 ओष॑धी॒भ्यः। नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒च॒स्प॒तये॒ नमो॑ वि॒ष्णवे॑ बृ॒हते॑
 के॒रोमि॑ ॥

॥ ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

---

 generated on **March 16, 2024**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | [StotraSamhita](#) | [Credits](#)